

Pensar diferent

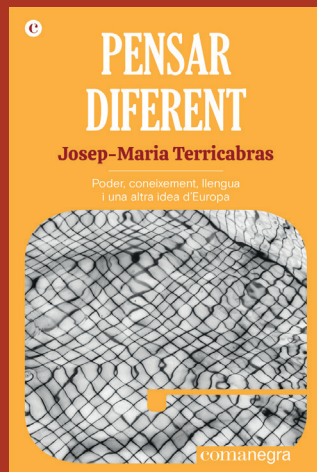
Josep-Maria Terricabras

«Fa més de 20 anys vaig dir que ens havíem d'atrevir a pensar. Sí, però no de qualsevol manera. Hauríem de pensar diferent.»

Tenim l'honor d'incorporar al catàleg de Comanegra, i com a número dos de les nostres «Espores» de no-ficció i assaig contemporani, a un dels pensadors més importants del país, mestre i referent de diverses generacions. I això encara pren més sentit si pensem que, per a l'autor, tenim a les mans el llibre més íntimament relacionat amb el que va ser el seu assaig més important i celebrat, *Atreix-te a pensar*.

En una primera part analítica, de llegat personal, i en una segona part testimonial com a eurodiputat al Parlament Europeu, les reflexions de Terricabras ens ajuden a mirar la complexitat del món amb esperit crític i esperançat. La situació catalana i espanyola; la pobresa i el capitalisme; les ideologies i la democràcia; el conformisme imperant; la manca de consciència lingüística... Aquests són alguns dels grans temes de l'últim assaig de Josep-Maria Terricabras, en què ens parla per primera vegada de la seva experiència al Parlament Europeu sense mossegar-se gens la llengua.

3 de novembre

Preu: 19,50€
Format: 14x21 (rústica)
Pàgines: 244
ISBN: 978-84-18857-05-8
Idioma: català

Per a petició d'exemplars i/o entrevistes, contacteu amb:
Neus Chordà
neus@neuschorda.com
630043672

«Aquest quadern aplega pensaments i reflexions sobre qüestions que m'importen, barrejades amb fets i records molt personals.»

Fragment del llibre

[...] Tot plegat, però, es va embolicar força quan no solament volíem saber si determi-

comanegra

nades coses eren veritat o mentida, sinó que ens vam capficar volent conèixer *la veritat mateixa*, com si fos un objecte abstracte, com ho són les idees platòniques de bellesa o bondat. Llavors, la recerca de la veritat es va convertir en camí d'inquietud personal i col·lectiva, amb forta càrrega ideològica, emocional, moral, religiosa i política. El llenguatge ens ha fet suposar que la veritat existeix independentment de nosaltres, que és una cosa amagada que encara no veiem i que hem de descobrir, com aquell que descobreix un element químic o un planeta nou. I hem pensat que, si ens volem acostar a aquest descobriment, hem de pedalar molt, hem de fer molt d'esforç, i hem de tenir molta capacitat i agudeses. Aquí han trobat el seu espai la majoria de filòsofs, que han anat consolidant la idea que el filòsof és el que en sap més d'aquestes coses perquè és especialista en coses profundes, sovint obscures, que sobretot entén ell. Així s'ha acabat parlant de la Veritat, grossa i en majúscules.

La veritat, però, no és com un planeta no descobert encara, com un tresor ocult o com un brillant emmascarat que s'ha de polir. Tot plegat em sembla molt més senzill: la veritat és allò que els humans hem acordat d'anomenar «veritat», i encara anem millor si, en comptes del substantiu enganyós *veritat*, usem discretament els adjectius *verda-*

der o *fals*: el que diem que és verdader, és veritat; i el que és fals, és mentida. En diverses èpoques i en diversos llocs del món, s'han considerat verdaderes o falses afirmacions ben diferents, i nosaltres mateixos les hem anat canviant al llarg de la vida. «Però així —em repliquen— no parles de *la veritat*». No, és clar que no.

Josep-Maria Terricabras (Calella, 1946) és emèrit de la càtedra de Filosofia de la Universitat de Girona, i de l'Institut d'Estudis Catalans. L'any 2000 va rebre la medalla Narcís Monturiol al mèrit científic i tecnològic, i el 2021 se li ha concedit la Distinció Vicens Vives a la qualitat docent universitària. Ha escrit llibres de recerca i de divulgació filosòfica. Ha estat President del Comitè de Traducció i Drets Lingüístics del PEN Internacional i diputat al Parlament Europeu (2014-2019). En aquest llibre en deixa un testimoni il·lustratiu.

COL·LECCIÓ «ESPORES»

Assaig, no-ficció i crònica literària per escampar mirades enriquidores sobre el país i el món que vivim.